

да знаемъ Бога какъвъ е Той въ сщ-
ството си, тогазъ какво дръго ный иска-
мы да надчимъ за Него?—Ный искамы
да надчимъ за Бога тѣй, което е от-
крылъ намъ за Него Исусъ Христосъ,
Сынъ Божій. Бога никой никога не е ви-
ждалъ: Единородныйтъ Сынъ, който е
въ нѣдрата Отчи, той Го е намъ евилъ.
А какво именно е евилъ намъ Исусъ Хри-
стосъ за Бога?—Ето какво е евилъ намъ
Исусъ Христосъ, или ето що е евило намъ
откровението Божіе за Бога: Богъ есть
Дѣхъ (*), вѣчный, всеблагый, всевѣдѣщый,
всемогѣщый, всеправедный, неизмѣняемый,
всесвѣтый, вседовольный, всеблаженный. По-
вече отъ тѣй намъ не е и нѣжно да знай-
мы, въ този животъ. Въ тѣзи дѣмы и-
ма сичко, което нашата дѣша желае и
което е нѣжно ней да знае за Бога.

И тѣй, Богъ есть дѣхъ; какво нѣщо е
дѣхъ?—Тѣй пакъ не можемъ ный добръ
да раздѣймы. Дѣхъ е такъози сщ-
ство, което е невидимо, но сщществва дѣй-
ствително. Такъози е Богъ по своето сщ-
щество. Въ священното Писаніе Мѣ са при-
писватъ тѣлесны членове—ръцѣ, очи, уши
и прч., но тѣй са тѣй само говори, а не
че Богъ има нѣкои членове, и са говори

(*) Іоан. 4, 24.